

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.0500.4.2026.MO
4338120.17651862.14338981
Warszawa, 30-04-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posłanki Pani Lidii Czechak (K10INT16600)
Temat: Interpelacja w sprawie zamknięcia wyścigowego Toru Poznań

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Posłanki Pani Lidii Czechak (K10INT16600), w sprawie *zamknięcia wyścigowego Toru Poznań*, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega istotne znaczenie Toru Poznań dla rozwoju sportów motorowych, szkolenia kierowców oraz organizacji wydarzeń o randze krajowej i międzynarodowej. Należy jednak podkreślić, że działania organów ochrony środowiska podejmowane są w oparciu o obowiązujące regulacje prawne, których nadrzędnym celem pozostaje ochrona zdrowia mieszkańców terenów sąsiednich. W związku z tym dla zobrazowania przesłanek, jakimi kierowały się właściwe organy administracji przy podejmowaniu rozstrzygnięć w tej sprawie, zasadne jest przedstawienie poniższego kontekstu prawnego i faktycznego.

Na wstępie należy podkreślić, że przypadki przekraczania standardów akustycznych przez Tor Poznań występowały na przestrzeni wielu lat. Pierwsza decyzja określająca dopuszczalne poziomy hałasu dla Toru Poznań została wydana przez Prezydenta Miasta Poznania w dniu 29 września 2005 r.

W tym kontekście istotne jest wskazanie, że celem przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem jest ochrona zdrowia ludzi. Ocena wpływu hałasu na zdrowie pozostaje w kompetencjach ministra właściwego do spraw zdrowia, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej¹. Z tego względu standardy akustyczne zostały określone przez ministra właściwego do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska², zwanej dalej ustawą Poś, tak aby zapewnić taki stan środowiska, który nie powoduje negatywnych skutków zdrowotnych dla ludności.

Wydając decyzję w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu, Prezydent Miasta Poznania dokonał wyważenia interesów związanych z funkcjonowaniem infrastruktury o istotnym znaczeniu społecznym i szkoleniowym oraz konieczności ochrony zdrowia mieszkańców terenów sąsiednich. Należy przy tym zaznaczyć, że określone w decyzji standardy nie miały

¹ Dz.U. 2025 poz. 1275.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.

charakteru arbitralnego, lecz wynikały bezpośrednio z obowiązujących przepisów prawa, których celem jest zapobieganie długotrwałemu negatywnemu oddziaływaniu hałasu na zdrowie ludzi. Jednocześnie wieloletnie utrzymywanie się przekroczeń poziomów hałasu określonych w decyzji potwierdziło, że dotychczasowe działania podejmowane przez Tor Poznań nie doprowadziły do trwałego zapewnienia dotrzymania obowiązujących norm.

Pomimo wielokrotnie nakładanych obowiązków oraz wyznaczania dodatkowych terminów na usunięcie naruszeń, podmiot zarządzający Torem Poznań nie wdrożył skutecznych i trwałych rozwiązań technicznych ograniczających emisję hałasu do poziomów dopuszczalnych. W sytuacji, gdy wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu nie stanowi wystarczającego środka dyscyplinującego, zastosowanie znajduje art. 367 ustawy Poś, który przewiduje możliwość wstrzymania użytkowania instalacji w drodze decyzji administracyjnej.

W konsekwencji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska decyzją z dnia 31 października 2023 r., znak: WI.7060.25.14.2020.ds, wstrzymał użytkowanie instalacji na terenie Toru Poznań w Przeźmierowie. Od powyższej decyzji podmiot prowadzący Tor Poznań wniósł odwołanie, w wyniku czego sprawa została rozpatrzona przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego GIOŚ podzielił stanowisko organu pierwszej instancji i utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz przedstawiony przebieg sprawy, odnosząc się bezpośrednio do pytań przedstawionych w interpelacji, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych odpowiedzi.

1. Czy rząd podejmie pilną interwencję w sprawie wznowienia działalności Toru Poznań?

Jak wskazano we wstępie, Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega znaczenie społeczne oraz szkoleniowe torów motorowych, w tym ich rolę w propagowaniu kultury sportowej oraz bezpiecznej jazdy. Niemniej jednak Minister Klimatu i Środowiska nie jest organem właściwym do ponownej analizy ani weryfikacji decyzji dotyczących funkcjonowania Toru Poznań. Na chwilę obecną wiążąca pozostaje decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że kompetencje tych organów muszą wynikać wprost z przepisów prawa i nie mogą być domniemywane. Minister Klimatu i Środowiska nie posiada kompetencji do ingerowania w przebieg indywidualnych postępowań administracyjnych prowadzonych przez inne organy, w tym również organy mu podległe lub nadzorowane, ani do wpływania na treść wydawanych w tych sprawach rozstrzygnięć. Podjęcie takich działań naruszałoby zasadę legalizmu, a także zasadę bezstronnego rozpatrywania spraw, uwzględniającego interesy wszystkich stron postępowania, w tym zarówno zarządzającego Torem Poznań, jak i mieszkańców terenów sąsiednich narażonych na ponadnormatywny, wieloletni hałas.

W związku z tym Ministerstwo zwróciło się do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, z prośbą o przedstawienie stanowiska w odniesieniu do ww. pytania. GIOŚ wskazał, że *podjęta przez niego decyzja jest konsekwencją stwierdzonych przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu.*

Postępowanie w sprawie było prowadzone w odpowiedzi na liczne skargi okolicznych mieszkańców, którzy od wielu lat wskazywali na uciążliwości związane z ponadnormatywnym hałasem. Ochrona zdrowia i komfortu życia mieszkańców stanowi w takich sprawach istotny

interes społeczny, który organy Inspekcji Ochrony Środowiska są zobowiązane uwzględniać. W toku postępowania organ umożliwił prowadzącemu tor podjęcie działań technicznych mających na celu ograniczenie emisji hałasu, w szczególności poprzez budowę i modernizację ekranów akustycznych. Wyznaczono także dodatkowe terminy na usunięcie naruszeń. Pomimo tych działań i upływu czasu, nie wykazano trwałego dotrzymania dopuszczalnych norm hałasu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku nieusunięcia naruszeń w wyznaczonym terminie, organ inspekcji ma obowiązek wstrzymać użytkowanie instalacji. W tej sytuacji organy Inspekcji Ochrony Środowiska nie miały możliwości podjęcia innego rozstrzygnięcia.

Podkreślenia wymaga, że decyzja nie ma charakteru uznaniowego, lecz wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa oraz ustalonego stanu faktycznego. Jednocześnie przepisy przewidują możliwość wznowienia działalności toru w przypadku skutecznego usunięcia przyczyn naruszeń i potwierdzenia tego stosownymi pomiarami.

W związku z wniesieniem przez stronę postępowania skargi na ww. decyzję GIOŚ, sprawa prowadzona będzie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie (dalej: „WSA”). Jednocześnie informuję, że postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2026 r., znak: DI-KZP.401.24.2024, GIOŚ na wniosek strony wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji z dnia 31 marca 2026 r., znak: DI-KZP.401.24.2024. **Wobec tego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd administracyjny Tor Poznań nadal może funkcjonować.**

Decyzja Głównego Inspektora Ochrony Środowiska będzie przedmiotem kontroli sądowo-administracyjnej w wyniku wniesienia przez zarządzającego Torem Poznań skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W tej sytuacji to sąd administracyjny jest właściwy do rozstrzygnięcia o zasadności zaskarżonej decyzji. Podejmowanie przez Ministra Klimatu i Środowiska jakichkolwiek działań lub wypowiedzi odnoszących się do merytorycznej oceny sprawy pozostawałoby poza zakresem jego kompetencji i mogłoby naruszać zasadę niezależności sądów oraz organów orzekających. Niemniej jednak, z informacji uzyskanych przez Ministerstwo wynika, że kwestią budzącą wątpliwości jest właściwa klasyfikacja akustyczna terenów położonych w otoczeniu Toru Poznań. W szczególności zwraca się uwagę na występowanie rozbieżnych informacji, co do charakteru ich zagospodarowania, w tym sygnałów wskazujących na funkcjonowanie na tym obszarze obiektów usługowych, przy jednoczesnym przyjmowaniu dla nich standardów właściwych dla zabudowy mieszkaniowej. Okoliczności te mogą wymagać dalszego wyjaśnienia na potrzeby stosowania przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem. Ewentualne ustalenia dokonane w tym zakresie, jeżeli byłyby zgodne z obowiązującymi przepisami i podjęte w oparciu o faktyczny sposób użytkowania terenu, mogłyby skutkować koniecznością weryfikacji, wydanych wcześniej rozstrzygnięć w odniesieniu do Toru Poznań. Problematyczną kwestią w przedmiotowej sprawie pozostaje sposób kwalifikacji terenów w gminie sąsiadującej z miastem Poznań, obszar w niewielkiej części pozostaje w zasięgu oddziaływania toru. Zmiana kwalifikacji przez władze lokalne (w oparciu o faktyczny sposób zagospodarowania) np. z zabudowy mieszkaniowej na zabudowę mieszkaniowo-usługową będzie mieć przełożenie na obowiązujące poziomy hałasu. Dlatego też kluczową kwestią, mogącą zakończyć spór wokół Toru Poznań pozostaje kwestia zagospodarowania przestrzennego.

Pytanie dodatkowe: Jakie konkretne działania planują resorty sportu i środowiska, aby pogodzić wymogi ochrony środowiska z dalszym funkcjonowaniem strategicznych obiektów sportowych?

Kwestia pogodzenia wymogów ochrony środowiska z dalszym funkcjonowaniem strategicznych obiektów sportowych każdorazowo wymaga indywidualnej analizy,

ponieważ każda sytuacja charakteryzuje się odmiennymi uwarunkowaniami faktycznymi i przestrzennymi. Ochrona akustyczna w odniesieniu do oddziaływania obiektów sportowych uzależniona jest m.in. od sposobu zagospodarowania przestrzennego terenów sąsiednich, parametrów rozchodzenia/propagacji się hałasu, charakteru źródła emisji, rodzaju i intensywności prowadzonej działalności, a także specyfiki samego obiektu sportowego.

Z tego względu nie istnieje jedno uniwersalne rozwiązanie możliwe do zastosowania wobec wszystkich obiektów tego typu. Każdy przypadek rozpatrywany jest indywidualnie przez właściwe organy ochrony środowiska, z uwzględnieniem zarówno charakteru prowadzonej działalności, jak również jej wymiaru sportowego i społecznego oraz potrzeb ochrony zdrowia lokalnej społeczności.

Działania podejmowane przez resorty sportu i środowiska koncentrują się zatem na zapewnieniu ram dialogu i współpracy pomiędzy zainteresowanymi stronami oraz na stosowaniu obowiązujących instrumentów prawnych i administracyjnych w sposób dostosowany do konkretnych uwarunkowań danej sprawy, z poszanowaniem powszechnie obowiązujących norm ochrony środowiska.

2. Czy przeprowadzono analizę skutków społecznych, gospodarczych i sportowych decyzji o zamknięciu toru?

Decyzja dotycząca wstrzymania użytkowania Toru Poznań została podjęta przez właściwy organ ochrony środowiska w ramach realizacji ustawowych zadań polegających na kontroli przestrzegania przepisów oraz norm środowiskowych, w szczególności w zakresie ochrony przed hałasem. W tym trybie nie jest prowadzona odrębna, kompleksowa analiza skutków społecznych, gospodarczych ani sportowych decyzji, jaka ma miejsce przy opracowywaniu aktów o charakterze legislacyjnym.

Należy podkreślić, że działania organów ochrony środowiska mają charakter indywidualnych rozstrzygnięć administracyjnych opartych na ustaleniach faktycznych i obowiązujących przepisach prawa, których nadrzędnym celem jest ochrona zdrowia ludzi i środowiska.

3. Czy rząd rozważa wsparcie finansowe lub organizacyjne dla modernizacji infrastruktury akustycznej Toru Poznań, tak aby spełniał wymagane normy hałasu?

Na wstępie należy wskazać, że funkcjonowanie obiektów generujących hałas, w tym torów wyścigowych, wiąże się co do zasady z prowadzeniem działalności o charakterze komercyjnym, do której znajduje zastosowanie zasada „zanieczyszczający płaci”. Zasada ta, wynikająca zarówno z przepisów prawa krajowego, jak i regulacji Unii Europejskiej, zakłada, że koszty zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko, w tym uciążliwościom akustycznym, jak również koszty ich ograniczania, są przypisane podmiotom odpowiedzialnym za ich powstawanie.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że Tor Poznań pełni istotną funkcję społeczną i sportową, stanowiąc ważny element infrastruktury sportów motorowych w skali krajowej. Z tego względu ewentualna analiza dotycząca udziału środków publicznych w modernizacji infrastruktury tego typu powinna uwzględniać konieczność zachowania równowagi pomiędzy zasadami ochrony środowiska oraz odpowiedzialności za oddziaływania, a interesem publicznym i lokalnym, przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązującego porządku kompetencyjnego.

W tym kontekście należy wskazać, że zagadnienia związane z funkcjonowaniem oraz rozwojem infrastruktury sportowej pozostają w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W zależności od charakteru planowanych działań oraz ich powiązania z realizacją celów polityki rozwoju sportu i infrastruktury sportowej, resort ten może podejmować inicjatywy dotyczące obiektów sportowych w zakresie wynikającym z posiadanych kompetencji.

4. Czy prowadzone są rozmowy z zarządcą obiektu, Polskim Związkiem Motorowym oraz środowiskiem sportów motorowych w celu wypracowania rozwiązania?

W dniu 22 kwietnia 2026 r. w siedzibie Ministerstwa Sportu i Turystyki odbyło się posiedzenie okrągłego stołu poświęcone przyszłości Toru Poznań, zorganizowane z inicjatywy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W spotkaniu udział wzięli m.in. przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, władz samorządowych Miasta Poznań i Gminy Tarnowo Podgórne, zarządzającego Torem Poznań, a także przedstawiciele polskiego środowiska sportów motorowych. Celem spotkania było stworzenie forum do wymiany stanowisk oraz wypracowania trwałych rozwiązań umożliwiających dalsze funkcjonowanie Toru Poznań, przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązujących norm środowiskowych i interesów mieszkańców okolicznych terenów.

W efekcie przeprowadzonych rozmów strony zadeklarowały wolę dalszej współpracy oraz kontynuowania prac nad docelowym modelem funkcjonowania obiektu, który w sposób zrównoważony łączyłby interes społeczny, rozwój sportów motorowych oraz wymagania w zakresie ochrony środowiska.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska, działając w granicach swoich kompetencji, bierze udział w inicjatywach służących rozwijaniu dialogu, zapewniając merytoryczne wsparcie oraz sprzyjając działaniom ukierunkowanym na ograniczanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie należy zaznaczyć, że proces mediacyjny oraz wypracowanie skutecznych rozwiązań wymaga zaangażowania i współpracy wszystkich zainteresowanych stron, w tym zarządzającego obiektem oraz właściwych jednostek samorządu terytorialnego.

5. Jakie alternatywy rząd zamierza zaproponować zawodnikom i organizatorom zawodów po zamknięciu jedyne licencjonowanego toru wyścigowego w Polsce?

6. Czy rząd planuje systemowe rozwiązania dla rozwoju infrastruktury motosportowej w Polsce, aby podobna sytuacja nie sparaliżowała tej dyscypliny w przyszłości?

Kwestie dotyczące zarówno ewentualnych alternatyw dla zawodników i organizatorów zawodów sportów motorowych w przypadku ograniczenia funkcjonowania określonego obiektu sportowego, jak i systemowych rozwiązań w zakresie rozwoju infrastruktury motosportowej w Polsce, pozostają poza zakresem właściwości Ministra Klimatu i Środowiska. Zagadnienia te należą do obszaru realizacji polityki sportowej państwa i mieszczą się w kompetencjach ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, jednostek samorządu terytorialnego, podmiotów zarządzających obiektami sportowymi oraz właściwych związków sportowych, odpowiedzialnych za organizację i rozwój danej dyscypliny sportu. Rola Ministerstwa Klimatu i Środowiska koncentruje się natomiast na zapewnieniu bezpiecznych dla zdrowia ludności warunków środowiska.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM

Ministerstwo Sportu